

Plads, hvor Mandskabet kan families og exercere.

Disse Præstationer ville, saaledes som i Udkastet foreslaaet, fuldstændig være at godtgjøre. Godtgjørelsen vil formeentlig være at fastsætte efter hvad Udgiften for vedkommende Kjøbstad aarlig andrager, hvad enten denne Udgift bestaaer i en ligefrem Udtælling eller i den Værdi, Præstationen har efter lovlig Taxation eller anden ligesaa paalidelig Afgjørelse eller Beregning. Hvor en Kjøbstad t. Ex. afbenytter en den tilhørende fast Eiendom til Sygehuss, Magazin eller deslige, vil Værdien af slike Localer være at fastsætte enten ved Taxation eller ved at sammenlægge Renten af Eiendommens Kjøbesum med de med dens Vedligeholdelse forbundne Udgifter, samt de Eiendommen paahvilende Skatter og Afgifter.

Hvad endelig betræffer de under Nr. 3 anførte Præstationer, som Kjøbstæderne ifølge Frdn. 15de November 1816 ikke ere pligtige til at udrede, da ville saadanne ligesaa lidt for Fremtiden som hidtil kunne fordres af Kjøbstæderne, med mindre derfor habes Hjemmel i særegne Overenskomster, men, hvor Kjøbstæderne paatage sig at udrede samme og ikke udtryffeligt gjøre Afkald paa Erstatning, vil fuld Betæling være at udrede fra Militaeretatens Side.

I Genhold til det saaledes Anførte ville vi tillade os at foreslaae en ny Redaction af denne Paragraph.

ad § 3.

„Dyrigheder“ i 2den Linie foreslaaes ombyttet med „Autoriteter“; i den sidste Deel af i 3die Linie (Side 2, 1ste Linie) indstilles at udgaae; mellem „omhandlede“ og „Gjenstande“ i samme Linie foreslaaes indstuds: „i Frdn. af 15de November 1816 foreskrevne“, og „brevverle“ i 5de Linie (Side 2, 6te Linie) ombyttet med „forhandle“.

ad § 4.

Forsaauidt denne Paragraph gaaer ud paa at fastsætte, at de i Frdn. af 15de November 1816 foreskrevne Indretninger, som allerede forefindes i Kjøbstæderne, og for hvilke Godtgjørelse, uagtet Forordningen ikke ligefrem hjemlede saadan, siden 1840 extraordinært

er bleven tilstaaet, fremdeles blive at afbenytte af Garnisonerne, kan Udvalget Intet derimod have at erindre, idet man nærmest har for Die saadanne Bygninger, der særligen ere opførte og indrettede til Garnisonernes Brug; men, da det dog ikke kan være Meningen, at Kjøbstæderne med Hensyn til slike Indretninger skulle i oeconomist Henseende stilles flettere, end i det sidst forløbne Decennium, gaaet det ikke an at indstrænke den Godtgjørelse, der skal ydes, til de Udgifter, der ere forbundne med Indretningernes Vedligeholdelse, Forandring eller Forbedring. Kjøbstæderne have nemlig i flere Tilfælde erholdt Godtgjørelse for selve Indretningerne, idet Renten af den med den oprindelige Anskaffelse forbundne Beføstning, eller et vist, efter Billighed ansat, Beløb er bleven opført i de af dem aarligen affattede Beregninger samt tillagt dem ved de paa disse Beregninger grundede Dypgjørelser, og, forsaavidt enkelte Kjøbstæder ikke maatte have gjort Fordring paa saadan Godtgjørelse, maae de betragtes, som om de frivilligen havde renonceret derpaa, uden at Saadant for Fremtiden bør komme dem til Skade.

Hvad angaaer saadanne Indretninger, som ikke ere foreskrevne i fornævnte Anordning og som i enkelte Tilfælde ere leverede af Kjøbstæderne, da kunne vi et heller have Noget imod, at disse fremdeles blive til Garnisonernes Raadighed; men, uagtet Godtgjørelse hidtil ikke er bleven indrømmet for slike Indretninger, ligger det dog i Sagens Natur, at Kjøbstæderne, forsaavidt de ikke ville renoncere derpaa, bør tillægges et passende Værlag derfor, hvorhos det vil afhænge af særlige Overenskomster, hvorvidt Kjøbstæderne for Fremtiden ville have at vedligeholde eller tilveiebringe slike Indretninger.

At hvad Udvalget med Hensyn til § 2 har anført vil sees, at af de i nærværende § nævnte Indretninger høre Sygehuse til dem, som Kjøbstæderne efter Forordningen af 15de November 1816 ere pligtige at tilveiebringe, hvorimod Exerceerhuse ikke ere foreskrevne i denne Anordning. Hvad Stalde angaaer, da vil der ikke kunne blive Spørgsmaal om Godtgjørelse enten for sammes Tilveiebringelse